

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
The Relationship Between Digital Leadership of Institution
Administrators with Educational Effectiveness Under Songkhla
Primary Educational Service Area Office 2

^{1*}ปานิสรา บุญแก้ว Panisra Boongaew

^{2**}ศัจฉินันท์ แก้ววงศ์ศรี Sajanun kheowongsri

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2}Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

*First author, e-mail: panisra2dream@gmail.com

**Corresponding author, e-mail: sajanun@hu.ac.th

Received March 11, 2026; Revised March 29, 2026; Accepted: March 31, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 296 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.982 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .633^{**}$)

คำสำคัญ: ประสิทธิผลของสถานศึกษา; ผู้บริหารสถานศึกษา; ภาวะผู้นำดิจิทัล

Abstract

This research article aimed to: 1) examine the level of digital leadership under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 2, 2) investigate the level of school effectiveness under the same office 2, and 3) explore the relationship between the digital leadership of school administrators and school effectiveness. This study employed a quantitative research design. The sample group consisted of 296 teachers in schools under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 2 during the 2025 academic year. The data collection yielded an overall reliability coefficient of 0.982. Statistical methods used for data analysis included mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient. The results revealed that 1) the overall level of digital leadership among school administrators was at a high level. 2) The overall level of school effectiveness was found to be at the highest level, with the highest mean score in developing students' positive attitudes, 3) The relationship between digital leadership of school administrators and school effectiveness was found to be positively correlated at a high level, with statistical significance at the .01 level ($r = .633^{**}$).

Keywords: Educational Effectiveness; Institution Administrators; Digital Leadership

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ ในบริบทของศตวรรษที่ 21 ซึ่งโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างศักยภาพของกำลังคนให้สามารถดำรงชีวิตและแข่งขันได้ในสังคมโลก การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น คุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนสมรรถนะและทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาประเทศ (โรจนศักดิ์ อินทนน, 2566) ขณะเดียวกันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทต่อวิถี

ชีวิตของมนุษย์ในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร การทำงาน และการศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษา จำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมดิจิทัล และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (จิณฉวีตร ปะโคทัง, 2561)

ภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งเป็นความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการจัดการและการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี สามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนการพัฒนา ศักยภาพของครูและบุคลากร รวมทั้งสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กร (รุ่งรัตน์ พลชัย, 2563) ทั้งนี้ Berkovich & Hassan (2023) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การสื่อสารวิสัยทัศน์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสอน การให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนครูผ่านช่องทางดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ในปัจจุบัน แม้ว่าสถานศึกษาหลายแห่งจะมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการมากขึ้น แต่ยังคงพบข้อจำกัดในด้านการบริหารจัดการและการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร โดยเฉพาะการขาดภาวะผู้นำดิจิทัลที่เข้มแข็งของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ปัญหา ดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งหมายถึงความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุ เป้าหมายทางการศึกษา เช่น การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การพัฒนาทัศนคติของ ผู้เรียน การปรับตัวของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และ ความสามารถในการแก้ปัญหาขององค์กร ตามแนวคิดของ Mott (1972) ที่กล่าวถึงลักษณะของ องค์กรที่มีประสิทธิผลว่า องค์กรควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีระบบการบริหารที่เหมาะสม และสามารถ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการ เปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มี สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและสามารถใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2, 2567) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษาในระยะยาว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. **พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย** พื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นสถานศึกษาในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอควนเนียง อำเภอบางกล่ำ และอำเภอคลองหอยโข่ง รวมจำนวน 125 โรงเรียน
2. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1,276 คน จากสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 125 แห่ง ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568)
3. **การกำหนดขนาดตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ปีการศึกษา 2568 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน
4. **วิธีการสุ่มตัวอย่าง** ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา จากนั้นนำมาเทียบสัดส่วน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา และขนาดของสถานศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดของ Berkovich และ Hassan (2023) มีจำนวน 22 ข้อ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารวิสัยทัศน์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนผ่านช่องทางดิจิทัล ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสอน และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ตามแนวคิดของ Mott (1972) มีจำนวน 22 ข้อ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และด้านการแก้ปัญหาของสถานศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

6. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามกับกลุ่มครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 30 คน โดยการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบจำนวน คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67–1.00 และในส่วนของค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha) พบว่า แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .985 และแบบสอบถามประสิทธิผลของสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .936 2) การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และแปลผลตามเกณฑ์ระดับความคิดเห็น และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งมีค่าระหว่าง +1 ถึง -1 และใช้เกณฑ์การแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ (r)

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล 2) ทำหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาในสังกัด 3) ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google Form ไปยังครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 4) เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) 2) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน (n = 296)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการสื่อสารวิสัยทัศน์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.39	0.69	มาก
ด้านการให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนผ่านช่องทางดิจิทัล	4.27	0.77	มาก
ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสอน	4.55	0.50	มากที่สุด
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.51	0.52	มากที่สุด
รวม	4.43	0.54	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสามลำดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการ

ใช้เทคโนโลยีในการสอน ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.51$) และด้านการสื่อสารวิสัยทัศน์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.39$) ตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

(n = 296)

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ประสิทธิผลของสถานศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.40	0.65	มาก
ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.71	0.45	มากที่สุด
ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาเข้ากับสภาพแวดล้อม	4.48	0.50	มาก
ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาของสถานศึกษา	4.54	0.44	มากที่สุด
รวม	4.53	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.38) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสามลำดับแรก ได้แก่ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.71$) รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.54$) และด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาเข้ากับสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.48$) ตามลำดับ

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .633^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิผลของสถานศึกษาด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับสูงมาก ($r_{xy1} = .808^{**}$) รองลงมา คือ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาเข้ากับสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy3} = .404^{**}$) และลำดับสุดท้าย คือ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาด้านความสามารถในการแก้ปัญหาของสถานศึกษาในระดับต่ำ ($r_{xy4} =$

.275**) และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนผ่านช่องทางดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุด กับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับสูงมาก ($r_{x2y1} = .897^{**}$) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสื่อสารวิทยุทัศน์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุดกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับสูงมาก ($r_{x1y1} = .847^{**}$) และลำดับสุดท้าย คือ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับปานกลาง ($r_{x4y1} = .562^{**}$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัล การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ทั้งนี้ เพราะในปัจจุบันการบริหารจัดการสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมการใช้สื่อและนวัตกรรมดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัลยังช่วยสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันภายในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีความคล่องตัวและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัล และสอดคล้องกับงานวิจัยของลัทธวรรณ วงษ์โพย ที่ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการสถานศึกษา (ลัทธวรรณ วงษ์โพย, 2566) ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกันตชาติ กุดนอก เรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวม (กันตชาติ กุดนอก, 2564) ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มี

ความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาโดยรวม

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาในปัจจุบันมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้สถานศึกษายังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการพัฒนาการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ทำให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญญฤทธิ์ วิฑูรย์อุดม เรื่องแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการของผู้บริหารและการพัฒนาศักยภาพของครูในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสามารถส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (บุญญฤทธิ์ วิฑูรย์อุดม, 2563) อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวิตรี บุญนุกูล ที่พบว่าการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาสามารถส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร การจัดการเรียนการสอนของครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยรวม (สาวิตรี บุญนุกูล, 2564) ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาที่มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ย่อมส่งผลให้ครูสามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ อีกทั้งยังทำให้สถานศึกษาสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม อันนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประสิทธิผลของสถานศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มี

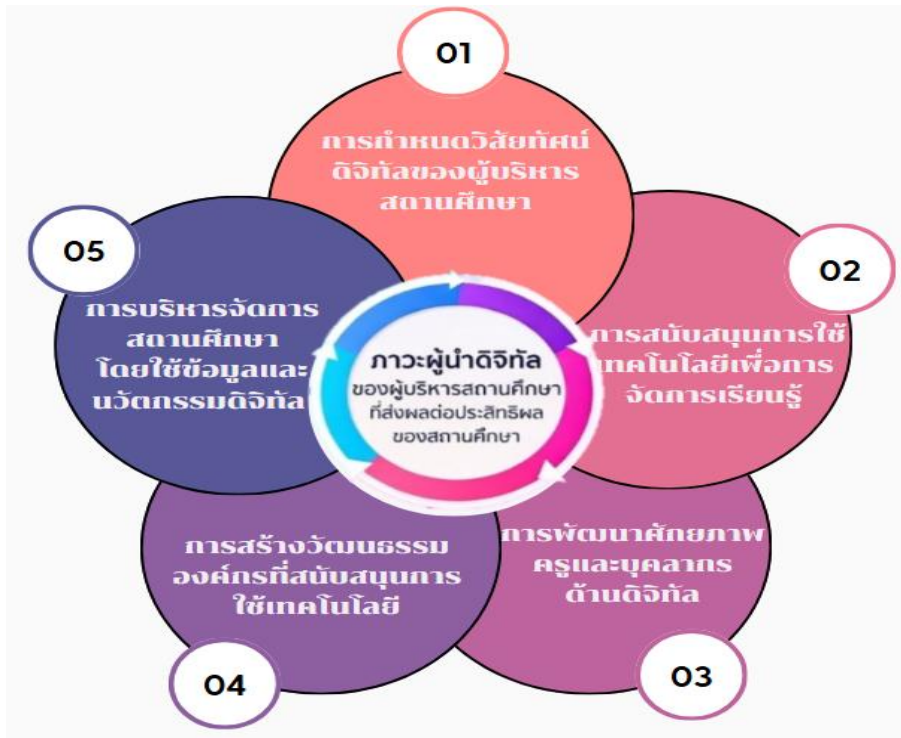

ภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถกำหนดทิศทาง นโยบาย และแนวทางในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคดิจิทัล ส่งผลให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีโอกาสพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร และการบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา การใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงบริหาร ตลอดจนการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและคล่องตัว ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพในด้านต่างๆ ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการบริหารจัดการองค์กรโดยรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของกันตชาติ กุดนอก ที่พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาระบบการทำงานของสถานศึกษาให้มีความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยรวม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของลัทธวรรณ วงษ์โพย ที่ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ที่พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และภาวะผู้นำดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการจัดการสถานศึกษาให้มีความมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้บริหารสามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม (ลัทธวรรณ วงษ์โพย, 2566) ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งสามารถส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยรวม อันนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพของสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยและแนวคิดที่เกี่ยวข้องจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยนำเสนอในรูปแบบของโมเดลองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหาร การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี

เพื่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลและนวัตกรรมดิจิทัล ทั้งนี้ องค์ประกอบดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โมเดลองค์ความรู้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา

จากภาพอธิบายได้ว่า องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ (1) การกำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทาง การพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี (2) การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียน การสอนและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อให้ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (4) การสร้าง วัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ซึ่งช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ภายในสถานศึกษา (5) การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลและนวัตกรรมดิจิทัล ซึ่งช่วย ให้การตัดสินใจและการบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์ประกอบทั้ง 5 ประการดังกล่าวมี

ความสัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน และเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม

บทสรุป

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ในการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลยังช่วยให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีความคล่องตัวและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนการอบรมและพัฒนาศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

2. หน่วยงานทางการศึกษาควรสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แพลตฟอร์มการจัดการเรียนรู้ และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถานศึกษา

2. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา เช่น วัฒนธรรมองค์การสมรรถนะของครู ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หรือการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้เข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
2. ควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมผสานเพื่อศึกษาแนวทางและกระบวนการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในเชิงลึกรวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิณฉัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำทางการศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญญฤทธิ์ วิษยอุดม. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 16(2): 45–56.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2566). การพัฒนาคุณภาพการศึกษากับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21. *วารสารการศึกษาไทย*, 19(1): 1–12.
- ลัทธวรรณ วงษ์โพย. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 33(2): 45–56.
- สาวิตรี บุญนุกูล. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 14(1): 5–16.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. (2567). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2567–2570*. สงขลา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2.
- Berkovich, I., & Hassan, T. (2023). Digital leadership in education: A conceptual framework. *Educational Management Administration & Leadership*, 51(2): 210–230.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30*(3): 607–610.

Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record, 108*(6): 1017–1054.

Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. Harper & Row.

